

December 2008

moria nieuwsbrief

Zuster Agneta aan het woord

- **Hoop op blijvende betrokkenheid**
- **Sister Act heeft zaken in beweging gezet**
- **Pakt u het stokje over?**

Ongepantserd

Een gesprek aan de keukentafel. De wijzers op de klok kruipen naar elf uur en beëindigen de koffie-pauze. Wie niet buiten de deur werkt of schoolgaat, vertrekt richting werkplaats of tuin. Een bewoner en zijn begeleider gaan naar de huiskamer voor een training budgetteren. Het is mooi weer. Een warme, zwoele zomernacht ligt nog voelbaar achter ons. Er is een gesprek dat zich niets aantrekt van de wijzer die tikt om aandacht. Maurice* vertelt over de gevangenis. Hij is spraakzaam, openhartig en oogt kwetsbaar. Opvallend voor zijn doen, want hij verschuilt zich gewoonlijk achter het machomasker van de stoere jongen. Wie weet laat hij daarom een baardje groeien, een smal nog doorzichtig strookje dat zijn kaaklijn volgt. Geen snor. Een mooie jongen. Slank, maar zelfs zijn slobberige sweater verhult niet helemaal de door fitness gesperiede bovenarmen. Geen crimineel om te zien, maar dat geldt voor elke bewoner. Maurice is 23 jaar.

We hebben het over de kamer waar hij nu woont en of het er warm is 's nachts met dit weer. Hij slaapt op de bovenste verdieping, net onder het oude pannendak. Maurice zegt dat het wel meevalt. "Gelukkig!", zeg ik, "De anderen vragen of ik maar even een airco-installatie voor het hele huis wil bestellen!" Maurice vertelt dat zijn gevangenscel erger was. Ook de hitte leek er niet te mogen ontsnappen. Maurice vertelt dat hij bij warm weer het liefst zo op bed ging liggen, maar dat niet deed omdat er regelmatig door het luikje in de deur werd gekeken. Dat gebeurde ook 's nachts, dan ging ineens het licht aan. Dus toch maar een laken.

In de gevangenis verlies je niet alleen je vrijheid, maar ook je privacy en zelfs je geheimen. Hij wordt nog een beetje boos als hij vertelt dat een sportinstructeur wist waarvoor hij vastzat. "Dat mag alleen de afdeling maatschappelijk werk weten!" roept hij, overtuigd van zijn gelijk. Ik weet niet of het klopt wat hij zegt, maar het zou kunnen. Ik beseef hoever de realiteit van de gevangenis van me afstaat. Je verliest er meer dan alleen tijd.

"Maar dan heb je een goede reden om niet terug te gaan en hier te werken aan een normaal leven". Het is Teun die het zegt. Hij is groot en vriendelijk, nu arbeidstoeleider bij Moria, vroeger rijks-politieman. Het hart op de juiste plaats. "Oh, maar ik had het best naar mijn zin in de gevangenis", zegt Maurice. "Het leven buiten is veel lastiger. In de gevangenis is er de regelmaat van elke dag, de vanzelfsprekende structuur. Je hoeft niet te weten hoe je moet leven, je kan je alleen maar voegen naar het leven daar. Dat geeft een zekere rust."

Buiten de gevangenis is er zoveel dat hij onder ogen moet zien. Maurice vertelt over zijn depressies, de dagen dat hij heel somber is en het niet meer ziet zitten. "Dan lijkt alles zwart om me heen en heb ik nauwelijks energie om dingen te doen." Hij laat zijn pantser helemaal zakken en zegt met zachte stem: "Weetje, er hebben vroeger ook niet veel mensen van me gehouden." Je plek in het leven terugvinden gaat voor Maurice en de andere jongens tastender wijs. Wat volgt op de terugkeer uit de gevangenis is de terugkeer uit de gevangenis van het verdriet.

Ik weet dat het voor veel mensen moeilijk is om sympathie te hebben voor gevangenen. "Net goed! Eigen schuld, dikke bult." En ik keur wat ze gedaan hebben niet goed. Criminele daden deugen niet. Maar deugen de daders ook niet? "Weetje, er hebben vroeger ook niet zoveel mensen van me gehouden." Maurice zei het, maar veel jongens zeggen het, in deze of andere bewoordingen. Of zonder woorden. Soms begrijp je hoe een leven in de criminaliteit begint en toch kun je het niet goedkeuren.

Moria biedt praktische begeleiding maar is ook gericht op de persoonlijke groei van de deelnemers. Groei en ontwikkeling die wezenlijk zijn en beklijven, komen van binnen naar buiten. Zorgen dat de jongens een baan vinden en een huis is belangrijk, maar niet het eerste. Hoe prikkel je de bezieling weer? Misschien begint het bij het onder ogen zien van je geschiedenis, durven zeggen dat er vroeger geen mensen van je hebben gehouden, daar om huilen, en weten dat het nu anders is.

André Stuart, directeur

* Alleen de naam is gefingeerd

moria

werken aan vrijheid

Hoop op blijvende betrokkenheid

Zuster Agneta aan het woord

Het zit erop voor Zuster Agneta. Sister Act is afgelopen en daarmee ook de campagne die de Zuster de afgelopen weken voor Moria voerde. Aan de vooravond van een korte, welverdiende vakantie blikt Zuster Agneta terug op de afgelopen tijd. 'Het was heftig en ontzettend vermoeiend, maar ik ben blij met het resultaat', aldus de Zuster.

De vermoeidheid is duidelijk te horen in haar stem. Maar haar manier van vertellen is onveranderd. Vol enthousiasme en bevolegenheid vertelt Zuster Agneta over wat Sister Act teweeg heeft gebracht. "De werkplaats is net een droomhuisje. Zo mooi is het geworden. Als je ziet hoeveel bedrijven aannemer Willems wist te mobiliseren én hoe hard iedereen heeft gewerkt om alles op tijd klaar te krijgen, daar ben ik echt door geraakt. Er is toch nog veel goodwill in de wereld, dat heb ik met deze actie van heel dichtbij mogen ervaren".

Wat betreft de werkplaats is de wens van Zuster Agneta meer dan uitgekomen. Maar geldt dit ook voor de werkervaringsplaatsen en de huiskamer? "De oproep voor inventaris heeft zeker gehoor gevonden. We hebben van alles gekregen. Van zitzakken tot spiegels, van nieuwe bankstellen tot tweedehands meubeltjes. Daarnaast hebben verschillende bedrijven zich gemeld om een bewoner een stageplek te bieden", aldus de Zuster. En in één adem vervolgt zij: "Sister Act was een eenmalig iets. Maar het heeft wel de aanzet gegeven om mensen in beweging te brengen. En ik hoop dat dát blijvend is. Dat de bedrijven die ons nu hebben geholpen, ook in de toekomst achter ons blijven staan".

Op verschillende momenten in het gesprek refereert Zuster Agneta aan de jongens om wie het allemaal draait. Zij waren het die Zuster Agneta op de been wisten te houden, zo vertelt ze: "Ik begon er pas echt zin in te krijgen toen de jongens mee gingen om actie te voeren. In de eerste tijd draaide Sister Act vooral om de zusters, zoals met die mediatraining en die fotoshoot. Ik dacht toen echt 'ik zit hier toch niet voor mezelf?'. Pas toen de jongens met me meegingen, voelde ik dat ik echt voor hen bezig was. Zonder hun gezelschap weet ik niet of ik het de hele campagnetijd had volgehouden".

Dat campagne voeren geen sinecure is, heeft de 73-jarige Zuster Agneta aan den lijve ondervonden. "Zoals die keer

in Nijmegen dat ik helemaal naar boven moest klauteren om een spandoek op te hangen bij de Belvédère. Dat was niet niks". Maar ondanks de vermoeidheid is de Zuster niet van plan om haar inzet voor Moria te beteugelen. Eerst gaat ze een weekje met vakantie, maar daarna richt ze zich weer met volle energie op haar bestuurstaken bij Moria". Zo lang ik het kan, en ze me niet beu worden, blijf ik dat doen". En ook in haar werk bij de Zusters van Julie Postel vergeet zij 'haar' jongens niet. Ze verklapt: "Voor de Brabantse kastelendag heb ik het autootje en spandoek geleend van Sister Act. Die zetten we samen met een geldbus bij de ingang van het kasteel van de Zusters. Hopelijk levert dat nog extra aandacht en inkomsten op".

heeft zaken in beweging gezet

“Zuster Agneta heeft het werkelijk fantastisch gedaan. Het grote publiek heeft haar gezien zoals ze is: oprecht, onomwonden en authentiek. Zij heeft met heel veel liefde en lef campagne gevoerd voor de jongens van Moria. En het resultaat liegt er niet om!”, zo betoogt een enthousiaste André Stuart, directeur van Moria. Met hem én met aannemer Willems maken we de balans op van de campagne die Zuster Agneta voor Moria voerde. Wat is het uiteindelijke resultaat van Sister Act voor Moria?

Meest opvallende resultaat is de professioneel ingerichte hobbywerkplaats op het terrein van Moria. Stille kracht achter dit alles is de Nijmeegse aannemer Willems. Als één van de eerste tv-kijkers meldde hij zich aan om Zuster Agneta te helpen. Binnen de kortste keren wist hij

zijn enthousiasme over te brengen op ruim tien andere bedrijven. Willems zegt hierover: “Ik heb diverse relaties verteld over Moria en hen gevraagd of ze interesse hadden om mee te doen. Voor mij was het heel belangrijk dat de bedrijven zich aangesproken voelden door het

werk van Moria en dat ze het niet deden voor mij. Ze moesten er zelf een goed gevoel bij hebben. En dat is ook wel gebleken. Het enthousiasme was duidelijk voelbaar tijdens de werkzaamheden bij Moria. Ik vond de sfeer op het terrein heel bijzonder”.

Een wonder

Ook André Stuart kijkt met verwondering terug op de verbouwing van het in verval geraakte koetshuis. Hij zegt hierover: "Ik vind het echt een wonder dat zoveel mensen in zo'n korte tijd zich belangeloos hebben ingezet om dit te bewerkstelligen. Als je de inzet van uren en materialen moet uitdrukken in geld, dan is dat enorm. We mopperen als maatschappij vaak dat mensen niets meer over hebben voor anderen, maar hier is het tegendeel bewezen. Ik vind dat heel hoopgevend".

Boerenkool met spek

Net als Stuart is ook Willems tevreden met de hobbywerkplaats. "Menig bedrijf zou willen dat hun werkplaats er zó spik en span uitzag. Maar nog veel belangrijker vind ik datgene dat zich op menselijk niveau heeft afgespeeld", aldus Willems. Vol enthousiasme vertelt hij over die ene bewoner van Moria die geheel op eigen initiatief een schilder uitnodigde om samen met hem te eten. "Die schilder was nog laat bezig om zijn klus te klaren toen één van de bewoners van Moria hem uit het keukenraam toeriep 'Kom je schilder? Ik heb ook voor jou gekookt'. Samen hebben ze toen aan de boerenkool met spek gezeten en een uur lang over het leven gepraat. Zo'n ontmoeting kun je gewoon niet regisseren, dat ontstaat vanzelf. En dat heeft impact!"

Olievlek

Het verhaal van de schilder staat niet op zich. Willems noemt meer voorbeelden van bijzondere ontmoetingen tussen de jongens van Moria en de betrokken bedrijven. "Voor de medewerkers van de bedrijven was het in eerste instantie natuurlijk best vreemd dat hun werkgever hen gratis uitleende voor een klus bij zo'n duur pand in zo'n prachtige omgeving. Totdat ze de jongens van Moria zelf spraken en zich gingen realiseren

dat die jongens alle steun kunnen gebruiken om hun plekje terug te vinden in de maatschappij. Dat vind ik persoonlijk de grootste winst van Sister Act. Dat de 'gewone' burger en de jongens van Moria bij elkaar zijn gebracht. En dat proces moet ook na Sister Act als een olievlek doorgaan".

Stage en leerplekken

Ook Stuart benadrukt dat de hobbywerkplaats weliswaar het meest tastbare resultaat is van Sister Act, maar niet het meest belangrijke. "Uiteindelijk gaat het erom dat de jongens weer weg gaan bij Moria. Dat ze hun eigen woonkamer krijgen en hun eigen werkomgeving. Dat ze een werkgever vinden die 'ik ga ervoor zorgen dat deze jongen op een goede plek terecht komt'. Sister Act heeft daar een goede basis voor gelegd". Willems vult aan: "Een aantal jongens heeft actief de handen uit de mouwen gestoken tijdens Sister Act. Voor twee van hen leverde dit een stageplaats op. Dat is natuurlijk het mooiste denkbare resultaat". Zowel Stuart als Willems zijn van plan de lijn voort te zetten. "Zodra de rust bij Moria is weergekeerd, gaan we kijken hoe we onze contacten met de betrokken bedrijven een vervolg kunnen geven. Hopelijk leidt dit in de nabije toekomst tot nog meer stage- en leerplekken".

Geen windeieren

Dat de campagne van Zuster Agneta Moria geen windeieren heeft gelegd blijkt overigens niet alleen uit de hobbywerkplaats. André Stuart vertelt: "Ook de woonkamer heeft nu beduidend meer sfeer dan voorheen. Om het helemaal af te maken zullen we nog een paar dingen moeten aanschaffen. Maar dat moet lukken, want er zijn ook veel giften binnengekomen. En er komen nog steeds giften binnen. Ook vanuit onze kerkelijke achterban. Zo hebben de Nijmeegse parochies én een notabene protestantse →

Aannemer Willems:
"Een aantal jongens heeft actief de handen uit de mouwen gestoken tijdens Sister Act. Voor twee van hen leverde dit een stageplaats op. Dat is natuurlijk het mooiste denkbare resultaat."

gemeente besloten om een zondags-collecte aan Moria te besteden. De eindstand is dus nog niet in zicht". En hij vervolgt: "Ook achter de schermen is er enorm veel in beweging gezet. Sister Act heeft versnellend gewerkt op het professionaliseren van ons communicatie- en fondsenwervingsbeleid. Op grond van deze ervaring hebben wij beter inzicht gekregen hoe als organisatie naar buiten te treden. Ook dat is een waardevol resultaat".

En nu verder

Hoewel zeer tevreden over de resultaten en effecten van Sister Act, zijn beide heren blij dat het programma ten einde is. Willems verzucht: "Ik ben voldaan en blij dat het erop zit. Ik heb de laatste paar maanden dag en nacht gewerkt. Tenslotte moest het werk voor mijn eigen bedrijf ook gewoon doorgaan. Gelukkig komt er nu weer wat meer ruimte om er voor mijn gezin te zijn". Stuart is vooral blij dat hij heft weer in eigen handen kan nemen. "Zo'n televisieprogramma heeft zijn eigen dynamiek. Je hebt daar weinig tot niets over te zeggen. Voor iemand die normaal gesproken de touwtjes strak in handen heeft, zoals ik, is dat heel moeilijk. Desondanks was het dubbel en dwars de moeite waard. Sister Act heeft zaken in beweging gebracht. Er is een goede basis aanwezig om ook buiten het oog van de camera actief op zoek te gaan naar mensen die willen helpen om de jongens van Moria een duwtje in de goede richting te geven. Ik ben er klaar voor om daar mee aan de slag te gaan", aldus Stuart.

Zuster Agneta kan met een gerust hart het stokje overdragen. Moria is voldoende toegerust én klaar voor de uitdagingen van de toekomst!

André Stuart: "Ook de woonkamer heeft nu beduidend meer sfeer dan voorheen. Om het helemaal af te maken zullen we nog een paar dingen moeten aanschaffen. Maar dat moet lukken, want er zijn ook veel giften binnengekomen."

Pakt u het stokje over ?

Zuster Agneta heeft met Sister Act prima werk verricht. Het oude koets-huis op het Moriaterrein is veranderd in een eigentijdse werkplaats, de woonkamer heeft beduidend meer sfeer dan voorheen én diverse bedrijven zijn nauw verbonden geraakt met Moria én haar bewoners. Een prachtig resultaat! Maar voor een 'eind goed al goed-verhaal' is het nog te vroeg. Er zijn meer én ook andere zaken nodig om de bewoners van Moria een nieuwe toekomst te bieden.

Moria helpt ex-gedetineerden bij wonen, werk & opleiding, financiën, relaties en vrije tijd. Hoe precies?

Dat kunt u uitgebreid nalezen op onze site: www.stichtingmoria.nl. Kenmerkend is in ieder geval dat Moria problemen in hun onderlinge samenhang aanpakt én deelnemers een op maat gesneden begeleidingstraject aanbiedt. En dat kost geld, véél geld. Geld dat Moria niet alleen kan opbrengen. Daarom doen we een dringend beroep op u. Uw steun is nodig. Ook nu nog!

Het Moriahuis is zowel wat grootte als ligging betreft bij uitstek geschikt om ex-gedetineerde jongeren onderdak te bieden. Het is echter ook een oud huis dat veel onderhoud vergt. Maar ook voor de uitvoering van ons programma is extra financiële armslag nodig. We noemen enkele voorbeelden:

Wonen

Bewoners die de diverse programma-onderdelen goed doorlopen, stromen door naar een zelfstandige wooneenheid elders in de stad. Uitgangspunt hierbij is dat zij zelf sparen voor de gemiddeld 750 euro aan noodzakelijke kosten voor behang, vloerbedekking, gordijnen en meubilair. Niet iedereen lukt het om dit bedrag op tijd bij elkaar te krijgen. Simpelweg omdat een groot deel van het salaris opgaat aan nog openstaande schulden. Zonder uw hulp rest hen niets

anders dan genoeg te nemen met kale muren, vloeren en een sinaasappelkistje.

Opleiding

Met de juiste opleiding wordt de terugkeer naar de arbeidsmarkt aanzienlijk eenvoudiger. Echter, jongeren die ouder zijn dan 23 jaar komen niet meer in aanmerking voor studiefinanciering of reïntegratietrajecten. Zij moeten de kosten voor een eventuele opleiding zelf dragen en kunnen uw bijdrage hard gebruiken.

Vrije tijd

Bij Moria hechten we veel waarde aan een zinvolle vrijetijdsbesteding, zoals sport. De kosten hiervan worden veelal door Moria gedragen, omdat niet veel bewoners zich een abonnement op de sportschool, of de aanschaf van sportkleding kunnen veroorloven. In geval van fitness of voetbal bedragen de kosten al gauw zo'n 100 tot 200 euro per bewoner.

Bovenstaande lijst is nog lang niet compleet. Op onze website vindt u een uitgebreid overzicht aan zaken waarvoor extra steun nodig is. Surf naar www.stichtingmoria.nl en lees hoe u het werk van Moria kunt steunen. Nu meteen een gift overmaken mag natuurlijk ook, op bankrekeningnummer 13.58.95.308 t.n.v. Stichting Vrienden van Moria in Nijmegen.

Zuster Agneta geeft het stokje over. Aarzel niet en pak het aan! Elke gift, groot of klein, helpt ons bij de uitvoering van ons programma én helpt een medemens op weg naar een nieuwe toekomst.

moria

werken aan vrijheid

Bestuur, medewerkers en
bewoners van Moria wensen
u een zalig kerstfeest en een
gelukkig nieuwjaar.

Stichting Moria

Louiseweg 12
6523 NB Nijmegen
T 024 329 76 80
F 024 329 76 89
E info@stichtingmoria.nl
I www.stichtingmoria.nl
Bank 13.58.95.308

Stichting Moria ziet ex-gedetineerde jongvolwassenen met andere ogen. Door opvang, begeleiding en voorlichting wil Moria met én voor hen werken aan een nieuw toekomstperspectief. Moria is een initiatief van de Fraters Maristen, de Zusters van Julie Postel en de Fraters van Utrecht.